

انجمن قلم ایران در تبعید
IRANIAN P.E.N. CENTER
(IN EXILE)

به منظور دستیابی به یک تریبون بین‌المللی که بتواند پژواک صدای نویسندگان تبعیدی ایران باشد، کانون نویسندگان ایران در نشست همگانی سال ۱۹۹۴ خویش، در هلند، به این نتیجه رسید که به عضویت انجمن بین‌الملل قلم درآید. در تماس با این نهاد، روشن شد که کانون به عنوان یک نهاد مستقل نمی‌تواند عضو انجمن بین‌الملل قلم شود، اما اگر حداقل بیست نفر از نویسندگان ایرانی به صورت فردی تقاضای عضویت کنند، درخواست آنان در کنگره سالانه بررسی می‌شود و در صورت موافقت، آنان می‌توانند به نام انجمن قلم ایران در تبعید، به عضویت انجمن بین‌الملل قلم پذیرفته شوند.

در پی این پاسخ، عده‌ای نویسنده که اکثریت آنها عضو کانون نویسندگان ایران در تبعید بودند، به عنوان هیأت مؤسس انجمن قلم ایران در تبعید، تقاضای عضویت در انجمن بین‌الملل قلم نمودند. در شصت و یکمین کنگره انجمن بین‌الملل قلم، در نوامبر ۱۹۹۴ که در پراگ برگزار شد، نماینده ایران نیز به این کنگره دعوت شد، تا ضمن تماس با نمایندگان مراکز انجمن‌های قلم سایر کشورها، پشتیبانی آنان را در مورد به رسمیت شناختن انجمن قلم ایران در تبعید جلب کند. بدین منظور، به همت کانون نویسندگان ایران در تبعید بولتنی به زبان انگلیسی فراهم آمد که بین نمایندگان انجمن‌های قلم و مسئولین کنگره پخش شد. این بولتن حاوی تاریخچه و اسناد کانون نویسندگان ایران در داخل کشور و در تبعید، وضعیت سانسور در جمهوری اسلامی ایران، ارایه درخواست عضویت شمار بسنده‌ای نویسنده ایرانی در تبعید، همراه با شناسنامه فرهنگی و مشخصات آنان به زبان انگلیسی و درخواست عضویت انجمن قلم ایران در تبعید در این نهاد بین‌المللی بود.

روز چهارشنبه نهم نوامبر، رئیس کنگره آرتور میلر، با یک اقدام بی‌سابقه متن نامه سرگشاده ۱۳۴ نویسنده ایرانی، تحت عنوان "ما نویسنده‌ایم" را از تریبون کنگره قرائت کرد که مورد استقبال و پشتیبانی نمایندگان در کنگره قرار گرفت. سرانجام، پس از سخنرانی نماینده ایران و اعلام پذیرش مفاد منشور این نهاد، عضویت **انجمن قلم ایران در تبعید** در انجمن بین‌الملل قلم، به عنوان مرکزی مستقل، به اتفاق آرا به تصویب رسید.

چندی بعد، اعضای انجمن قلم ایران در تبعید، اساسنامه داخلی خود را تنظیم و نخستین دبیران خود را نیز انتخاب کردند و به عنوان نهادی مستقل به فعالیت پرداختند.

تشکیل انجمن قلم ایران در تبعید و به رسمیت شناختن آن از سوی انجمن بین‌الملل قلم، کامیابی بزرگ اهل قلم ایران در راه دستیابی به آزادی بیان اندیشه و قلم، دفاع از نویسندگان و هنرمندان تحت فشار در ایران، و مبارزه علیه سانسور حاکم بر کشور است. این کامیابی، ناکامی کوشش‌های مقامات جمهوری اسلامی بود برای به رسمیت شناساندن انجمن قلم اسلامی داخل کشور.

انجمن قلم ایران در تبعید، به دستاوردهای عرق‌ریزان روح همه کارورزان ادب و هنر ارج می‌نهد و نویسندگان ایرانی را که در جهان تبعید به سر می‌برند به همکاری فرا می‌خواند.